

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev prijavljene znamke Skupnosti

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil: (a) da sta zadevni znamki podobni; (b) da je bila podana resna in dejanska uporaba prejšnje znamke; (c) da so bile storitve, za katere je bila podana resna in dejanska uporaba, podobne; in (d) da je zato obstajala verjetnost zmede med zadevnima znamkama.

Tožba, vložena 27. julija 2009 – Mugraby proti Svetu in Komisiji

(Zadeva T-292/09)

(2009/C 244/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Muhamad Mugraby (zastopnika: J. Regouw in L. Spigt, odvetnika)

Toženi stranki: Svet Evropske unije in Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

1. ugotovi naj se nedelovanje Komisije v zvezi z:

- (i) zahtevo tožeče stranke, naj Komisija poda Svetu predlog glede prekinitve pomoči Skupnosti Libanonu, kot to določa člen 28 Uredbe (ES) št. 1638/2006, čeprav ta uredba tak ukrep zahteva in omogoča;
- (ii) zahtevo tožeče stranke, naj Komisija kot organ, ki je neposredno odgovoren za izvajanje različnih programov pomoči Unije v zvezi z Libanom, prekine izvajanje teh programov dokler ne bodo prenehale trajajoče kršitve temeljnih pravic v Libanonu, zlasti trajajoče kršitve temeljnih pravic tožeče stranke;

2. ugotovi naj se, da se Svet, kot del Pridružitvenega sveta EU-Libanon, ni odzval na zahtevo tožeče stranke, naj se zaradi izpolnitve obveznosti pogodbenic iz Pridružitvenega sporazuma med Libanom in Skupnostjo, Komisijo povabi k temu, da Svetu predlaga sprejetje posebnih in učinkovitih ukrepov glede pomoči, ki jo Unija nudi Libanonu na podlagi tega sporazuma;

3. ugotovi naj se nepogodbena obveznost Skupnosti, Komisije kot varuhinje Pogodb in organa, ki je neposredno odgovoren za izvajanje različnih programov pomoči Unije v zvezi z Libanom, in Sveta, ima kot dela Pridružitvenega sveta EU-Libanon, zaradi škode, ki je nastala tožeči stranki, ker sistematično od decembra 2002 dalje nista učinkovito uporabljala razpoložljiva sredstva in mehanizme, da bi se učinkovito izvajala določba o človekovih pravicah iz Pridružitvenega sporazuma;
4. Komisiji naj se naloži, da Svetu iz naslova delnega povračila škode v naravi predlaga prekinitve izvajanja Pridružitvenega sporazuma EU-Libanon dokler ne bo Libanon v zvezi s tožečo stranko začel upoštevati člen 2 tega sporazuma;
5. Komisiji naj se naloži, da dokler Libanon v zvezi s tožečo stranko ne bo začel upoštevati člena 2 Pridružitvenega sporazuma, omeji uresničevanje trenutnih programov pomoči (ki jih izvaja in/ali nadzira Komisija), in sicer uresničuje naj le tiste, ki so namenjeni spodbujanju temeljnih pravic in ki ne pomenijo finančne pomoči libanonskim oblastem;
6. Svetu naj se naloži, naj povabi Komisijo, da poda predlog, kot navedeno zgoraj v točki 4, in da za ta namen deluje v okviru institucij Pridružitvenega sporazuma;
7. toženima strankama naj se naloži povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj se določi *ex aequo et bono*, in sicer ne manj kot 5 000 000 EUR, in plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, Dr. Muhammad Mugraby, libanonski pravnik in aktivist za človekove pravice, trdi, da so ga libanonske oblasti zaradi njegovega dela na področju varstva človekovih pravic preganjale, nadlegovale in mu odrekale sodno varstvo. Odrekale naj bi mu pravico biti odvetnik ter druge temeljne pravice kot so pravica do zasebne lastnine, pravica do poštenega sojenja in pravica do učinkovitega pravnega sredstva.

Tožeča stranka trdi, da bi morala Skupnost na podlagi člena 2 Pridružitvenega sporazuma EU-Libanon⁽¹⁾ ustrezno skrbeti, da posameznikom kot je tožeča stranka ne bi nastala škoda, ki so jo povzročile libanonske oblasti, in sicer tako, da bi uvedla omejevalne ukrepe zoper libanonske oblasti, npr. prekinitve Pridružitvenega sporazuma. Tožeča stranka trdi, da ima Libanon ugodnosti iz Pridružitvenega sporazuma le, če upošteva obveznost spoštovanja temeljnih človekovih pravic, in da lahko Skupnost, če prihaja do neprestanega kršenja človekovih pravic, na

podlagi člena 2 Sporazuma sprejme omejevalne ukrepe zoper Libanon, ki pa so sorazmerni s težo kršitev. Tožeča stranka pa trdi, da do danes Skupnost še ni izvedla učinkovito pritiska na libanonske oblasti, da bi te spoštovale obveznosti na področju človekovih pravic.

Tožeča stranka trdi, da je 29. aprila 2009 uradno zahtevala ukrepanje toženih strank, vendar sta toženi stranki njegovo zahtevo zavrnila z dopisoma z dne 26. in 29. maja 2009. Tožeča stranka se sklicuje na določbo o človekovih pravicah iz člena 2 Pridružitvenega sporazuma, da bi se ugotovila nezakonitost sistematičnega nedelovanja Komisije in Sveta, ki nista poskrbela, da bi Libanon učinkovito izvajal določbo o človekovih pravicah.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da sta toženi stranki kršili splošna načela prava Skupnosti, vključno z obveznostjo spodbujanja spoštovanja človekovih pravic, ki so namenjene varstvu posameznikovih pravic. Trdi tudi, da obstaja neposredna vzročna zveza med kršitvijo obveznosti s strani toženih strank in škodo, ki ji je nastala, ter je tako upravičena do povrnitve. Tožeča stranka meni, da bi jo libanonske oblasti verjetno prenehale nezakonito nadlegovati, če bi bile soočene z možnostjo odvzema pomoči Skupnosti. Zato trdi, da škoda, ki je za tožečo stranko pomenila izgubo dohodka, ne bi nastala v istem obsegu, če bi se toženi stranki odzvali pravočasno in ustrezno.

(¹) Začasni Sporazum o trgovini in trgovinskih zadevah med Evropsko skupnostjo na eni strani in Republiko Libanon na drugi (UL 2002, L 262, str. 2).

Tožba, vložena 29. julija 2009 – CNIEL proti Komisiji

(Zadeva T-293/09)

(2009/C 244/14)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Centre National Interprofessionnel de l'Économie Laitière (CNIEL) (Pariz, Francija) (zastopnika: A. Cabanes in V. Kostrzewski-Pugnat, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnost odločbe Komisije z dne 10. decembra 2008 v zadevi N 561/2008 – Francija (dejanja medsektorskih organizacij);
- podredno, Komisiji naj se naloži, da začne formalni postopek preiskave pomoči, določen v členu 88(2) ES;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2008) 7846 konč. (¹) z dne 10. decembra 2008, v kateri Komisija meni, da okvirne sheme pomoči, ki naj bi jih vodile francoske medsektorske kmetijske organizacije in ki vključujejo pomoči za tehnično pomoč, za pridelovanje in prodajo kakovostnih kmetijskih pridelkov, za raziskovanje, razvoj in oglaševanje primarnih pridelovalcev in podjetij, ki predelujejo in prodajajo kmetijske pridelke, financirane s prostovoljnimi prispevki, ki so postali obvezni z medministrskim odlokom (v nadaljevanju: PPO) in jih plačujejo člani teh medsektorskih organizacij, pomenijo državno pomoč, ki je združljiva s skupnim trgovom.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja tri tožbene razloge, ki se opirajo na:

- očitno napako pri presoji glede člena 87(1) ES, saj PPO niso državna sredstva in sprejetih ukrepov ni mogoč pripisati državi ter ne pomenijo ugodnosti za končne uporabnike;
- kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj Komisija ne bi navedla razlogov, na podlagi katerih je sklenila, da so PPO državna sredstva ali zakaj bi bila prizadeta trgovina med državami članicami oziroma izkrivljena konkurenca;
- kršitev člena 88(3) ES, ker Komisija kljub resnim težavam pri presoji narave zadevnih okvirnih shem pomoči ni začela formalnega postopka preiskave iz člena 88(2) ES.

(¹) UL 2009, C 116, str. 14.